

POETO JONO MAČIULIO-MAIRONIO ATMINIMO ĮAMŽINIMAS ŠVEICARIJOJE

Kaip viskas prasidėjo?

2007 m. pavasarį Kauno Maironio gimnazijoje lankėsi Šveicarijos lietuvių bendruomenės pirmininkė Jūratė Jablonskytė - Caspersen. Ji pakvietė gimnazijos maironiečius birželio 29 dieną dalyvauti Maironio memorialinės lentos atidengimo išskilmėse Šveicarijoje. 2007-ieji metai šiam renginiui pasirinkti dėl trijų svarbių datų: Poeto gimimo 145-ųjų, mirties 75-ųjų ir 100 metų sukakties, kai Šveicarijoje jis pabaigė poemą „Jaunoji Lietuva“.

Tuomet gimnazijos direktorės Daivos Garnienės iniciatyva buvo parengtas Pilietinio ir tautinio ugdymo projektas, kurio tikslas – įamžinti lietuvių tautos paveldą, puoselėti lietuvių kultūros sklaidą bei organizuoti tautinį tapatumą palaikančius renginius užsienio šalyse; ugdyti mokinių pilietiškumo ir patriotizmo jausmą. Projektas skirtas lietuvių tautos dainiaus Jono Mačiulio – Maironio 145-osioms gimimo, 75-osioms mirties ir 100 metų poemos „Jaunoji Lietuva“ metinėms paminėti.

Buvo numatyta, kad seminaro – edukacinės programos metu Kauno Maironio gimnazijos mokiniai apie Maironio pėdsakus Šveicarijoje rinks medžiagą, kuri bus apibendrinta ir pateikta interneto svetainėje bei Lietuvos maironiečių draugijos laikraštyje „Sandrava“; maironiečiai Šveicarijos lietuvių bendruomenės nariams parodys literatūrinę kompoziciją, dalyvaus renginyje, kurio metu bus atidengta memorialinė lenta Poetui jo dažnai lankytoje St. Charles Hall viloje Meggene (1907 m. Maironis išleido poemą „Jaunoji Lietuva“. Šioje poemoje yra daug veiksmo, kuris vyksta Šveicarijoje. Poemos pabaigoje yra išspausdinti tokie žodžiai: „*Villa St. Charles Šveicarijoje 25 d. liepos 1907 m.*“ Tai reiškia, kad būtent šioje vietoje Maironis baigė poemą rašyti). Maironiečiai turėtų susipažinti ir su kitomis lietuvių rašytojų lankytomis vietomis.

Projekte pabrėžta, kad Kauno Maironio gimnazija neatsiejamai susijusi su Maironio asmenybe: 1) 1873-1883 m. čia mokėsi J. Mačiulis – Maironis; 2) 1989 m. mokyklai suteiktas Maironio vardas; 3) nuo 1989 m. gimnazijoje veikia Lietuvos maironiečių draugija, puoselėjanti Poeto atminimą ir palaikanti ryšius su Maironio lietuvių literatūros muziejumi.

Atsižvelgdama į tai, kad Maironio jubiliejinių datų paminėjimas ir įamžinimas svarbus ne tik mokinių pilietiniam – patriotiniam auklėjimui, bet ir lietuvių tautos kultūriniam mentalitetui, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija geranoriškai parėmė Kauno Maironio gimnazijos maironiečių idėjas ir finansavo projektą.

Didieji darbai ir rūpesčiai

Likus trims mėnesiams iki Maironio pagerbimo Šveicarijoje iškilmių, Kauno Maironio gimnazijoje imta entuziastingai ruoštis šiam renginiui. Aktorė Regina Laucytė subūrė 10 mokinių (Gediminas Pėtnyčia, Lina Pankratjevaitė, Vytautas Astromskas, Ieva Bublaitytė, Mindaugas Kazlauskas, Vygintė Žilinskaitė, Ieva Mochnačiovaitė, Justina Zubaitė, Karolina Aušra Vaitkevičiūtė ir Gintarė Liorančaitė) grupę, sukūrė poetinę kompoziciją pagal Maironio eiles ir visi ėmė aktyviai repetuoti. Mokiniai mokėsi ne tik raiškiai perteikti poetinį žodį, bet ir dainuoti Maironio posmus, virtusius dainomis. Savo poetinę kompoziciją, kurioje stengėsi perteikti visų laikotarpių Maironio kūrybos ir asmenybės bruožus, maironiečiai papuošė ir kanklių bei klarneto melodijomis.

Mokytojos Kristina Porcikaitė, Marija Karpavičienė ir Judita Sakalienė tuo metu rūpinosi tautinių kostiumų nuoma, būsimosios kelionės organizavimu, suvenyrų Šveicarijos lietuviams paieškomis ir kitais būtinais reikalais, kurių gausu ruošiantis tokiai svarbiai kelionei.

Kauno Maironio gimnazijos maironiečiai labai dėkingi Kauno vaikų ir moksleivių laisvalaikio rūmams, o ypač Dianai Mykolaitienei, už tautinių kostiumų nuomą, už pagalbą, globą ir geranoriškumą.

Maironiečiai repetavo net ir pakeliui į Šveicariją: stovėjimo aikštelėje Vokietijoje ir pirmojoje nakvynės vietoje Bušovicėje

Istorinio įvykio liudininkai ir dalyviai

Birželio 27-28 d. praleidę kelionėje (važiuota per Lenkiją, Čekiją, Vokietiją, Austriją), Kauno Maironio gimnazijos maironiečiai sėkmingai pasiekė Šveicariją, šalį, kuri mena Maironio, Šatrijos Raganos, Jono Biliūno, Balio Sruogos, Vinco Mykolaičio-Putino, Salomėjos Nėries ir kitų lietuvių žingsnius. Savo namuose Meilene visus svetingai sutiko Jūratė Caspersen, globojusi svečius iš Lietuvos visos viešnagės Alpių šalyje metu.

Birželio 29d. rytą visi būsimąjo renginio dalyviai – svečiai iš Lietuvos ir vietos lietuviai – buvo pakviesti į susipažinimo iškylą, kuri prasidėjo ir baigėsi išpūdingu pasiplaukiojimu po Keturių kantonų ežerą. Iškyloje dalyvavo lietuvių poetas, Lietuvos maironiečių draugijos globėjas Marcelijus Martinaitis, literatūrologė, Vilniaus universiteto profesorė Viktorija Daujotytė-Pakerienė, Maironio lietuvių literatūros muziejaus direktorė Aldona Ruseckaitė, dainininkas Danielius Sadauskas. Mokiniai turėjo unikalią galimybę neformalioje aplinkoje pabendrauti su šiais lietuvių kultūrai daug nusipelnusiais žmonėmis.

Kauno Maironio gimnazijos maironiečių grupė prieš iškylą (prie Keturių kantonų ežero)

Su dainininku Danieliumi Sadausku

Didelį įspūdį paliko Alpių ragas – labai ilgas lenktas vamzdis, kurį ežero pakrantėje pūtė jauna Šveicarijos lietuvaitė. Visiems iškylos dalyviams šis vaizdas priminė poeto Maironio žavėjimąsi šveicarų tradicijomis: „Kai saulė leidžias ir pusvalandį prieš jos patekėjimą pučia vamzdį tam tikras sargas. Visi bėga iš viešbučių žiūrėti. Reginys nepaprastai gražus...Reikia pačiam matyti, kad suprastum visą gražybę...“

(Prierašas po 1895 m. išspausdintu eilėraščiu „Rigi Kulm“)

Alpių ragą pučia Šveicarijos lietuvaitė

Iškylos dalyviai – vietos lietuvių bendruomenės nariai ir svečiai iš Lietuvos

Saulėtą popietę visi iškylos dalyviai, taip pat būrelis šveicarų susirinko St.Charles Hall vilos kieme, netoli Liucernos esančiame Megen miestelyje, kur trijų plevėsuojančių vėliavų – Šveicarijos, Liucernos kantono ir Lietuvos – netrukus turėjo prasidėti lietuvių poeto Jono Mačiulio - Maironio memorialinės lentos atidengimo iškilmės. Plojimais susirinkusiųjų buvo pasveikinti kiemelyje pasirodę lietuvių tautiniais rūbais kostiumais pasipuošę mūsų gimnazijos mokiniai.

1907 m. St.Charles Hall viloje Maironis užbaigė savo poemą Jaunoji Lietuva, kurioje nemažai aprašyto veiksmo vyksta Šveicarijoje. Autoriaus įrašas po poema neleidžia abejoti šios vietos istoriškumu: „Pabaigiau Villa St. Charles Šveicarijoje 25 d. liepos 1907 m.“. Dešiniajame šios vilos fligelyje ir buvo pritvirtinta memorialinė lenta. Vila įsikūrusi įspūdingoje vietoje: netoliese tyvuliuoja keturių kantonų ežeras, tolimoje dunkso Maironį pakerėjęs Rigi Kulm kalnas. Todėl nenuostabu, kad per vilos langą regėdamas tokius vaizdus poetas sėmėsi įkvėpimo.

Šis vaizdas matomas per St.Charles Hall vilos langus

Kad ant Maironį menančios vilos sienos būtų atidengta memorialinė lenta, teko daug ką nuveikti Šveicarijos lietuvių bendruomenės pirmininkei Jūratei Caspersen. Kadangi nuo 1963 m. vila priklauso privačiam fondui, reikėjo gauti šio fondo leidimą. Lietuvių bendruomenės pirmininkei talkino Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Ženevoje, Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės. Memorialinės lentos gaminimą finansavo Lietuvos Respublikos kultūros ministerija. Lentos autorius – Lietuvos skulptorius Leonas Pivoriūnas, kuris taip pat dalyvavo šventiniame renginyje.

St. Charles Hall vila, kurioje 1907 m. Maironis užbaigė poemą „Jaunoji Lietuva“

Renginio metu prie vilos buvo iškelta ir Lietuvos trispalvė

Garbė atidengti memorialinę lentą ir perkirpti juostelę buvo suteikta Lietuvos rašytojų sąjungos atstovams – Marcelijui Martinaičiui, Viktorijai Daujotytei ir Aldonai Ruseckaitei. Žemaičių vyskupo sekretorius, kanauninkas Remigijus Saunorius, specialiai į renginį atvykęs iš Romos, pašventino Maironio memorialinę lentą. Lentoje – profilinis poeto bareljefas ir tekstas dviem kalbomis (vokiečių ir lietuvių): „Čia lankėsi lietuvių tautos dainius Jonas Mačiulis-Maironis ir 1907 m. sukūrė poemą „Jaunoji Lietuva“.

Kanauninkas iš Romos šventina Maironio memorialinę lentą

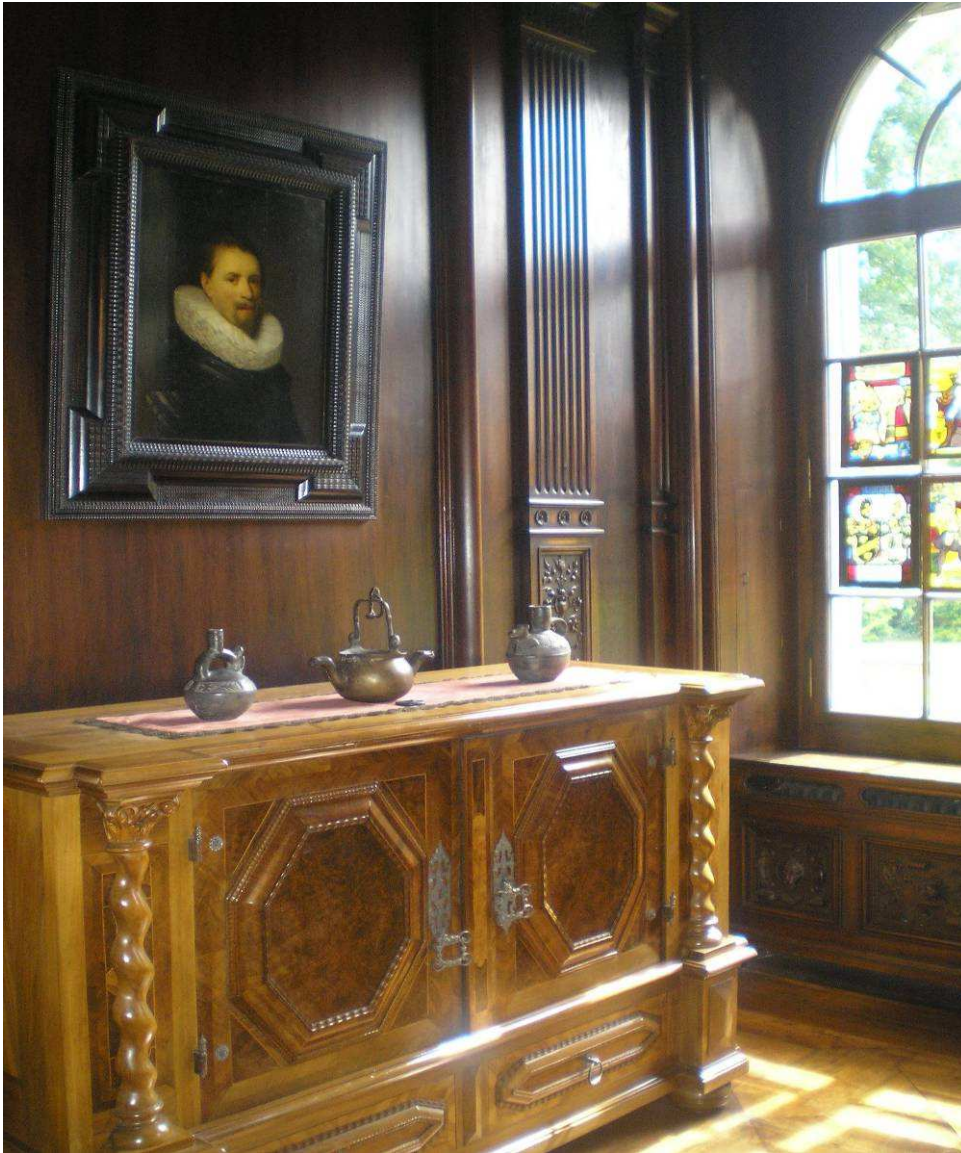
Prie Maironio memorialinės lentos su renginio organizatore Jūrate Jablonskyje – Caspersen

Sugiedoję Maironio „Lietuva brangi“, kurią sodriu balsu užvedė solistas Danielius Sadauskas, visi renginio dalyviai buvo pakviesti į St. Charles Hall vilos Riterių salę. Joje tęsėsi lietuvių poeto pagerbimo iškilmės.

Vilos vidus pribloškė senovine prabanga, antikvarinėmis vertybėmis. Pastatas 200 metų priklausė vienai prancūzų didikų šeimai. XIX amžiaus pabaigoje ji buvo parduota ir pervadinta į Charles Hall. Žiemą čia veikė namų ūkio mokykla kilmingų šeimų merginoms, o vasarą buvo nuomojama poilsiautojams. Tada į Megeną iš Peterburgo pailsėti ir atvykdavo Maironis. 1931 metais vila buvo parduota Clarijai Keriet. Jos vyras buvo turtingas vokiečių verslininkas, namai buvo išpuošti antikvarinėmis vertybėmis, kurios išlikusios iki šių dienų. 1947 metais St. Charllo vilą nusipirko Fišpakelių šeima, kuri vaikų neturėjo, tai po vyro mirties žmona padovanojo pastatą visuomeninėms organizacijoms. Vila atvira įvairiems kultūriniais renginiams, čia vyksta vyriausybinių priėmimų, galima net tuoktis.

Viename iš daugelio vilos kambarių

Visiems vilos kambariams būdinga prabanga

Tokioje iškilmingoje aplinkoje buvo atiduodama pagarba didžiajam lietuvių tautos dainiui Maironiui. Renginio vedėja Jūratė Caspersen pirmiausia žodį suteikė pranešėjams – Lietuvos rašytojų sąjungos atstovams. Poeto namų šeimininkė, Maironio lietuvių literatūros muziejaus direktorė Aldona Ruseckaitė papasakojo apie muziejaus eksponatus, pateikė įdomių istorinių muziejinių faktų. Profesorė Viktorija Daujotytė aptarė poemą „Jaunoji Lietuva“, o poetas Marcelijus Martinaitis pateikė nemažą svarstymų apie Maironio idealų likimą šiandieninėje Lietuvoje. Paskui kalbėjęs vilos fondo atstovas ponas Fueteris papasakojo šios vilos istoriją. Tiesa, jis prisipažino neradęs archyvinių įrašų apie lietuvių poeto Maironio gyvenimą šioje viloje, tačiau pateikė daug įdomių faktų apie vilos savininkus. Anot pono Fueterio, Maironio viešnagės Šveicarijoje laikotarpiu (maždaug 1894-1907m.), vila priklausiusi prancūzų tautybės kunigui.

Po akademiškų ir informatyvių pranešimų (visi lietuvių pranešimai buvo verčiami į vokiečių kalbą, o pono Fueterio – į lietuvių) parodyti savo meninę kompoziciją buvo pakviesti Kauno Maironio gimnazijos maironiečiai. Mokiniai deklamavo poeto eiles, kuriose Maironis iškilo kaip labai prieštaringa asmenybė – nuo jaunatviškai energingo, veržlaus ir optimistiško iki nusivylusio ir ironiškai kandaus. Jaunieji Maironio pasekėjai ne tik deklamavo – jie dainavo, grojo kanklėmis ir klarnetu. Nuoširdžią jaunų žmonių pagarbą poetui ir tvirtą tikėjimą tuo, ką išsakė poeto eilėmis, sakėsi pajutę net ir šveicarai, kurie nesuprato lietuvių kalba deklamuojamų posmų. Po pasirodymo mūsų gimnazijos mokiniai sulaukė daug padėkos žodžių ir pagyrų. Lietuvaičiams baigus savo pasirodymą, Jūratės Caspersen sūnus Frederikas vokiškai padeklamavo Maironio eilėraštį „Vakaras ant ežero Keturių kantonų“, išspausdintą 1904 m.

Renginio pabaigoje Danielius Sadauskas atliko keletą dainų pagal Maironio eiles.

Po renginio Riterių salėje kartu su prof. V. Daujotyte, poetu M. Martinaičiu ir buvusia „aušriete“ J. Pečiulionyte

Maironietės Ieva ir Lina prie Maironio memorialinės lentos

Po renginio vakarėjančios gamtos fone visi turėjo galimybę pabendrauti vilos kieme „aperityvo“ metu. Vaišindamiesi renginio dalyviai nuoširdžiai dalijosi išpūdžiais, susirado bendraminčių, kūrė ateities planus ir tiesiog džiaugėsi tapę istorinio lietuvių kultūrai įvykio liudininkais. Maironio gimnazijos bendruomenės atstovams buvo ypač malonu netikėtai susitikti su Jone Pečiulionyte, buvusia „Aušros“ mergaičių gimnazijos auklėtine 1938-1940 metais. Moteris labai šiltai prisiminė direktorių K.Jokantą, mokytojus Spudus, kurie vėliau buvo ištremti į Sibirą. Jonė Pečiulionytė papasakojo, jog dabar su sūnaus šeima gyvenanti Ciuriche ir aktyviai dalyvaujanti Šveicarijos lietuvių bendruomenės veikloje.

Mokytoja M. Karpavičienė bendrauja su buvusia mūsų gimnazijos mokytoja J. Pečiulionyte

Po pasirodymo džiugiai nusiteikusios maironietės vilos kiemelyje

Po Alpių šalį pasidairius

Birželio 30 d. rytą visi svečiai iš Lietuvos – ir mokiniai, ir rašytojai – lydimi energingosios Jūratės Caspersen ir kitų lietuvių bendruomenės narių išvyko į Friburgą. Tai miestas, menantis prieš šimtmetį ir dar anksčiau čia mokslo siekusius lietuvius: šio miesto universitete studijavo Marija Pečkauskaitė (Šatrijos Ragana), filosofijos daktaro disertaciją apgynė Vincas Mykolaitis-Putinas. Friburgas įsikūręs Šveicarijos geografiniame centre, tai ir vokiškai, ir prancūziškai kalbantis miestas. Friburgas – net 60-ties kultūrų centras.

Pažintį su Friburgu kelionės dalyviai pradėjo nuo apžvalginės kelionės po miesto senamiestį dviejų vagonų traukinuku. Pamatyti autentiški senoviniai pastatai, įspūdingi bažnyčių bokštai, miesto panorama leido susidaryti įspūdį, kad Friburgas labai savitas miestas. Be abejo, didžiausias miesto pasididžiavimas - senasis Katalikiškasis universitetas, kurį lietuvaičiai taip pat aplankė.

Friburgo universitetas įkurtas 1899 m. Jis garsus tuo, kad studijos šioje aukštojoje mokykloje vyksta dviem kalbomis: studentai gali rinktis prancūzų, vokiečių arba abi kalbas. Lankydamiesi universitete, Kauno Maironio gimnazijos mokiniai ir mokytojai turėjo galimybę ne tik pamatyti puošnią, aukso siūlais siuvinėtą senąją lietuvių studentų draugijos (ji buvo įkurta 1899 m.) vėliavą su užrašu „Lithuania“, bet ir dalyvauti Friburgo universiteto rektoriaus p. G. Vergauwen susitikime su Lietuvos Ministru Pirmininku Gediminu Kirkilu.

Būdami šio svarbaus susitikimo liudininkai, jaunieji maironiečiai nusifotografavo su visais susitikime dalyvavusiais garbiais asmenimis. Paskui visi buvome pakviesti į universiteto kiemelyje surengtą „aperityvą“, kurio metu visi šiltai pabendravo.

1899 m. įkurtos Friburgo lietuvių studentų draugijos „Lithuania“ vėliava

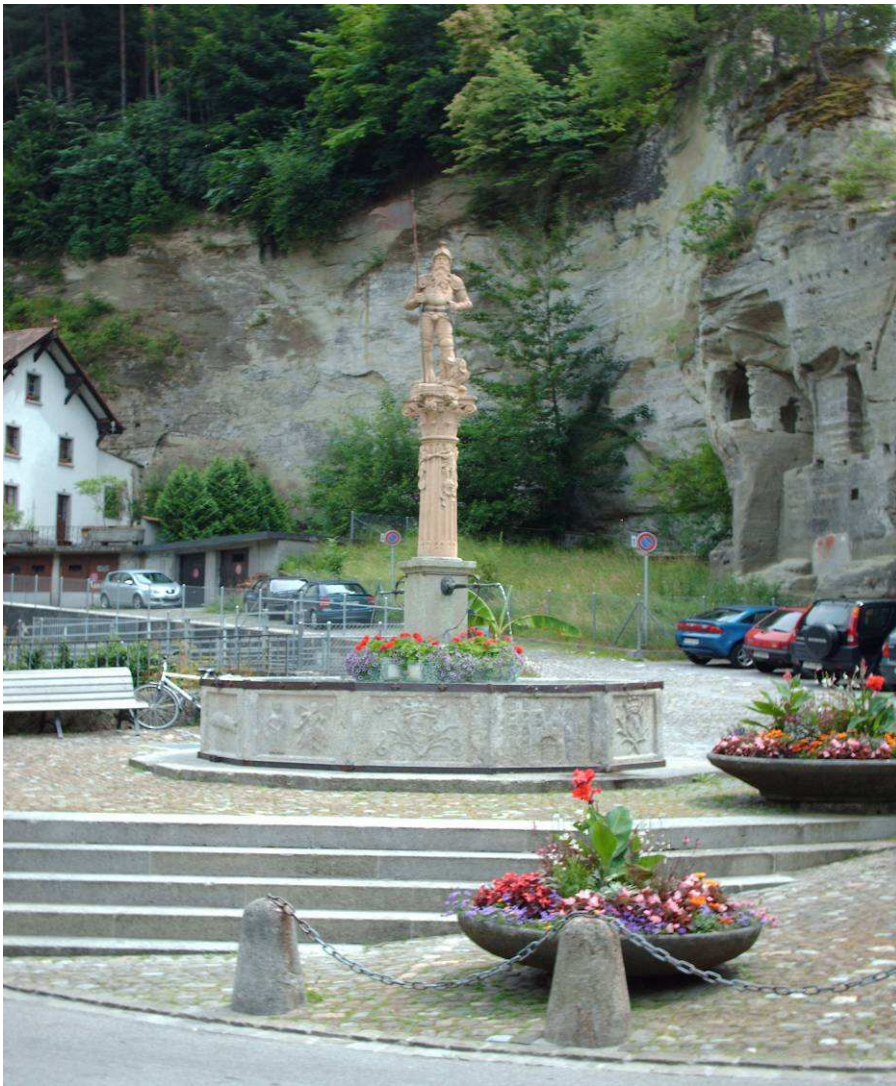
Friburgo universiteto rektoriaus G. Vergauwen ir Lietuvos Respublikos Ministro Pirmininko G. Kirkilo oficialaus susitikimo akimirkos

Friburgo universiteto kiemelis

Ekskursija po Friburgą tęsėsi ir po viešnagės universitete. Labai didelį įspūdį padarė miesto Katedra. Lankymosi joje metu Šv. Mišios buvo aukojamos prancūzų kalba. Vakare visi svečiai buvo pakviesti į St. Justin kavinę. Vakarienę organizavo ir viskuo rūpinosi Friburge gyvenanti lietuvės Mildos ir vokiečio Kristijano Feltauzend šeima (jų dukrelė Karolina svečius iš Lietuvos pasitiko vos atvykusius į Friburgą ir visą laiką su jais kalbėjo labai sklandžia lietuvių kalba) bei p. Dmitrijus de Faria e Kastro, maironiečiams pažįstamas iš kraštotyros stovyklų Raudonėje (jo giminei priklausė Raudonės pilis Jurbarko rajone). Po vakarienės kavinėje skambėjo lietuvių liaudies dainos, kurias traukė visi, vedant gerb. Danieliui Sadauskui.

Tą dieną visas miestas šventė Meilės šventę. Įvairiose Friburgo vietose vyko šventiniai renginiai. Vaikštinėjant teko pamatyti, kaip vienoje miesto aikštelėje poros nemokamai mokomos šokti tango – amžinąjį meilės šokį. Miestas šventė visą naktį. Naktinis šventinis Friburgas skleidė nepaprastą europietišką dvasią – visi sutikti žmonės žavėjo geranoriškumu, linksmumu, tolerancija. Apskritai diena buvo puiki, Friburgas – nuostabus.

Vienas iš daugelio Friburgo fontanėlių

Friburgo traukinukas, kuriuo buvo vėžinama grupė svečių iš Lietuvos

Po pažinties su Friburgu Šveicarijos lietuvių bendruomenės nariai savo tėvynainiams parodė sostinę Berną. Liepos 1 d. iki pietų pamatytas Berno senamiestis, pereita ilguoju tiltu, pasigrožėta miesto panorama. Berne lietuvių gidė buvo tautietė studentė Laima. Apskritai Šveicarijoje gyvenantys lietuvių bendruomenės nariai labai svetingai priėmė tėvynainius. Šveicarijoje gyvena per 600 lietuvių, bet bendruomenės veikloje dalyvauja tik apie 120.

Miestas įkurtas 1191 m. Berno senamiestis labai autentiškas ir dedama daug lėšų ir pastangų, kad jis toks išliktų. Miestas didžiuojasi unikaliu laikrodžiu, rodančiu tiksliausią laiką Europoje. Kiekvieną dieną 12 val. prie šio laikrodžio specialiai susirenka žmonės, kad pamatytų, kaip susitinka visos rodyklės. Didelį išpūdį paliko apsilankymas Protestantų bažnyčioje, kurios 305 m aukščio bokštą ne visiems pavyko įveikti kopiant.

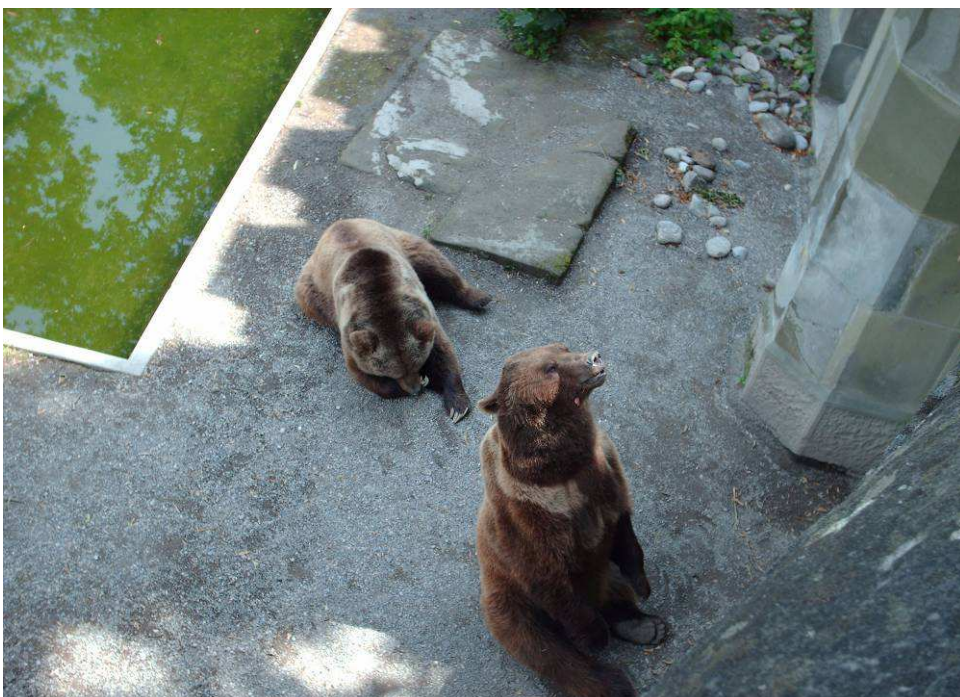
Mieste 16 įvairiausių fontanų, kurių kiekvienas pažymėtas vis kitokiu simboliu. O pats svarbiausias Berno simbolis - lokys, nes išvertus iš vokiečių kalbos miesto pavadinimas reiškia „lokys“. Todėl miesto centre ir gyvena du lokiai. Po „pažinties“ su jais ir po trumpos atokvėpio valandėlės, kurios metu išvykos dalyviai ir ilsėjosi, ir turiningai bendravo, visi išskubėjo į Bazelio miestą.

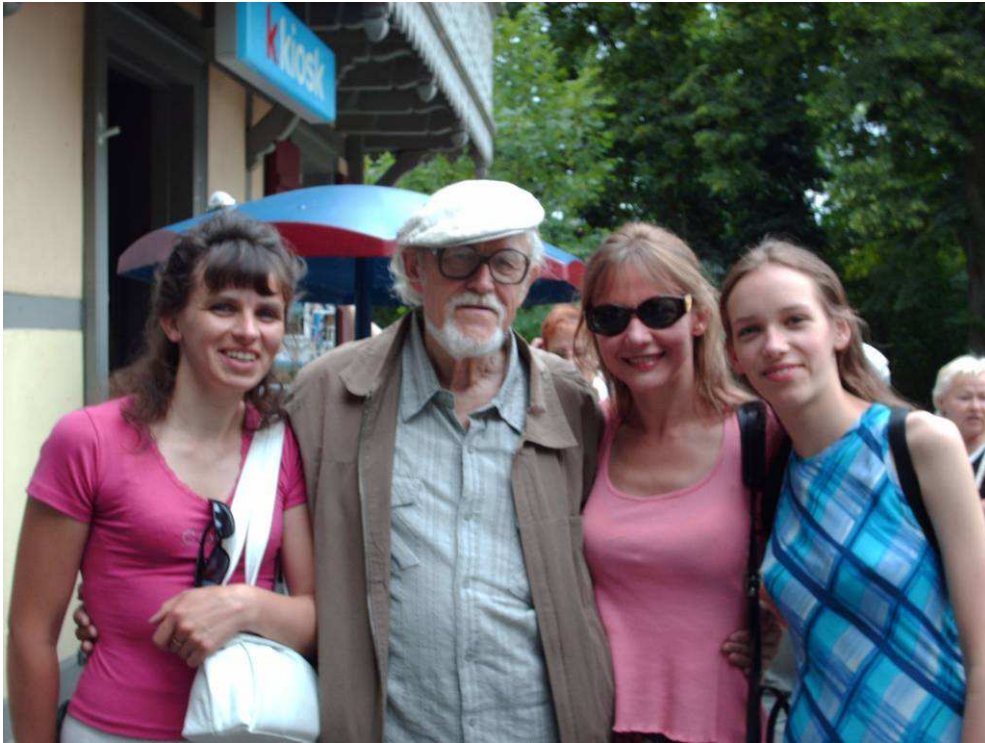
Prie pagrindinio Berno miesto paminklo „Helvetica“

Garsusis Berno laikrodis, rodantis tiksliausią laiką Europoje

Berno simboliai – lokiai, gyvenantys miesto centre

Berne su poetu M. Martinaičiu

Visi išvykos po Berną dalyviai

Popiet, vykstant į Bazelį, dangus apsiniaukė, šiek tiek palynojo. Bazelyje išvykos dalyvius pasitiko Šveicarijos lietuvė panelė Virginija, kuri pirmiausia mus nuvedė į miesto kapines prie prof. J. Ereto kapo. Jūratė Caspersen trumpai peržvelgė J. Ereto nuopelnus Lietuvai (jis dėstė Kauno universitete, buvo pirmosios telegramų agentūros „ELTA“ įkūrėjas, aktyviai veikė lietuvių kultūros baruose) ir pažadėjo stengtis, kad šio šviesuolio atminimas būtų tinkamai įamžintas Šveicarijoje. Profesoriaus Ereto kapas kuklus. Ant paminklo tik kryžius ir palaidotų žmonių pavardės. Šiame kape ilsisi profesorius Jozefas Eretas, jo žmona Ona Jakaitytė – Eretienė, jų dukros Aldona ir Laisvė, taip pat J. Ereto motina. O profesoriaus dukra Julija ir dabar gyvena Bazelyje.

Prof. J. Ereto kapas Bazelio miesto kapinėse

Bazelio mieste dar teko pamatyti ir pirmąją Europos dangoraižį – 31 aukšto veidrodinį pastatą (viešbutį), kurio aukštis – 105 m., ir Reino upę, ir išpūdingą senamiestį. Bazelis - protestantų miestas. Čia veikia seniausias Šveicarijos universitetas (apie 10000 studentų), miesto centre kasmet vasario mėnesį vyksta laikrodžių mugė.

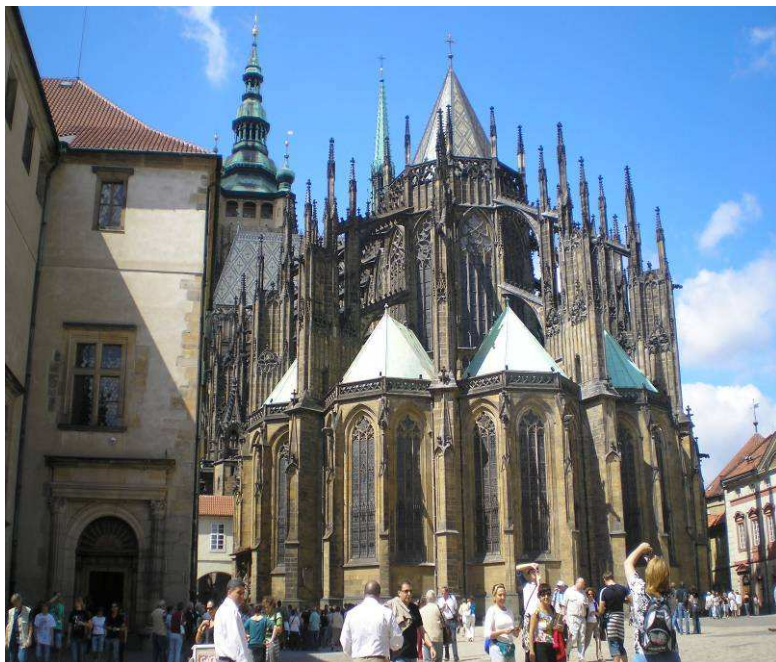
Pirmasis Europos dangoraižis – Bazelio viešbutis

Su prof. V. Daujotyte ir Šveicarijos lietuvių bendruomenės pirmininke J. Caspersen vakarėjančio Bazelio fone

Namo

Pakeliui į Lietuvą aplankytas dar vienas senas ir žavus Europos miestas – Praha. Senoji miesto siena, Šv. Vito Katedra, Prezidentūra, žvilgsnis į miesto panoramą. Garsusis Karlo tiltas, kuris liepos 9 d. šventė savo 650-ąsias pastatymo metines. Tarp daugelio tiltų puošiančių skulptūrų yra ir su Lietuva susijusio Šv. Jono Nepomuko skulptūra. Kai kas aplankė centrinę Prahos aikštę, kai kas nuėjo iki F.Kafkos muziejaus, dar kiti pasimeldė išpūdingoje Marijos Snieginės bažnyčioje. Neliko nepastebėtas ir garsusis Prahos laikrodis su judančiomis figūrėlėmis...

Viena iš daugelio išpūdingų Prahos bažnyčių

Prahos laikrodis su judančiomis figūrėlėmis

Kauno Maironio gimnazijos mokinių ir mokytojų grupė Prahoje prie Karlo tilto

Neišdildomi kelionės išpūdžiai, turininga patirtis ir kuklus indėlis į Maironio idėjų puoselėjimo darbus – taip būtų galima apibendrinti jaunųjų Kauno Maironio gimnazijos maironiečių aštuonių dienų kelionę į Alpių šalį. Poeto Jono Mačiulio – Maironio pagerbimas šalyje, kurioje jis yra praleidęs nemažai laiko,- ypatingos svarbos įvykis. Maironiečiai didžiuojasi galėję būti šio įvykio liudininkai ir džiaugiasi, kad turėjo galimybę prisidėti prie mūsų tautos dainiaus idėjų sklaidos ne tik Lietuvoje, bet ir Šveicarijoje.

Kauno Maironio gimnazijos bendruomenė už šią galimybę nuoširdžiai dėkoja Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerijai ir Šveicarijos lietuvių bendruomenei.

Lietuvių kalbos mokytoja metodininkė
Judita Sakalienė